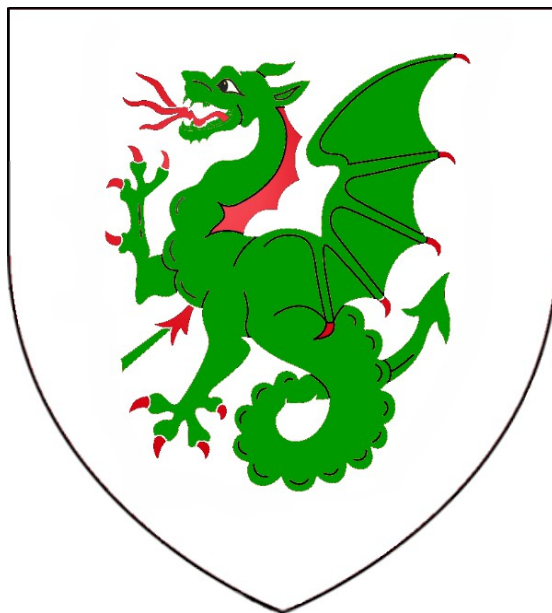


**PRINCE MAGNUS
&
THE MYSTERY OF
WYVERN CASTLE**



**KSIAŻE MAGNUS
&
TAJEMNICA TWIERDZY
WIWERNA**

Marek Kazmierski

Góra Kalwaria & Czersk

Mazovian District

Poland

2020

**The true legend of the son of the last king of Anglo-Saxon England
who came to rule Fortress Wyvern in Medieval Poland**

1000 years ago

**PRAWDZIWA HISTORIA
O TYM JAK OSTATNI KRÓL ANGLII
SPOTKAŁ PIERWSZEGO KRÓLA POLSKI**

Autentyczna legenda syna ostatniego króla anglosaskiej Anglii

który rządził w średniowiecznej Polsce

1000 lat temu

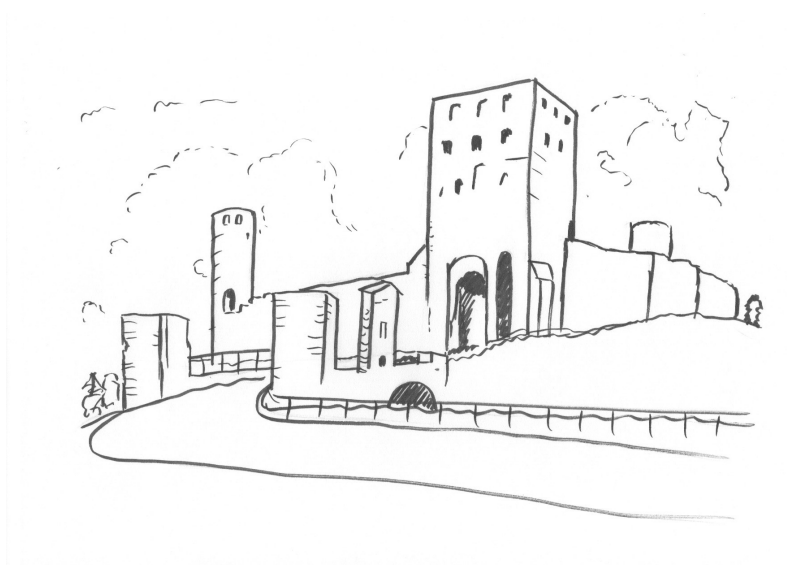
KSIĄŻKA ILUMINOWANA



MAGNUS HAROLDSON ILLUMINATED

INDEX

Page 4	A ROYAL BABE IS BORN
Page 6	MAGNUS HAROLDSON FAMILY TREE
Page 7	THE BOY PRINCE WARRIOR
Page 9	KING HAROLD GOES INTO BATTLE
Page 11	ESCAPE TO DENMARK VIA IRELAND
Page 13	THE WORLD 1000 YEARS AGO
Page 15	PRINCE MAGNUS SAILS TO RECLAIM THE ENGLISH THRONE
page 17	THE PRINCE IN EXILE
page 19	MAGNUS BECOMES THE DUKE OF BRESLAU
Page 21	MAGNUS BECOMES THE DUKE OF CZERSK
Page 23	THE GREEN WYVERN A 1000 MILES FROM HOME
Page 25	THE MYSTERY OF CZERSK CASTLE
Page 27	CZERSK OF TODAY 2020



A ROYAL BABE IS BORN

Around the year 1050, a child was born in a castle in Anglo-Saxon England...

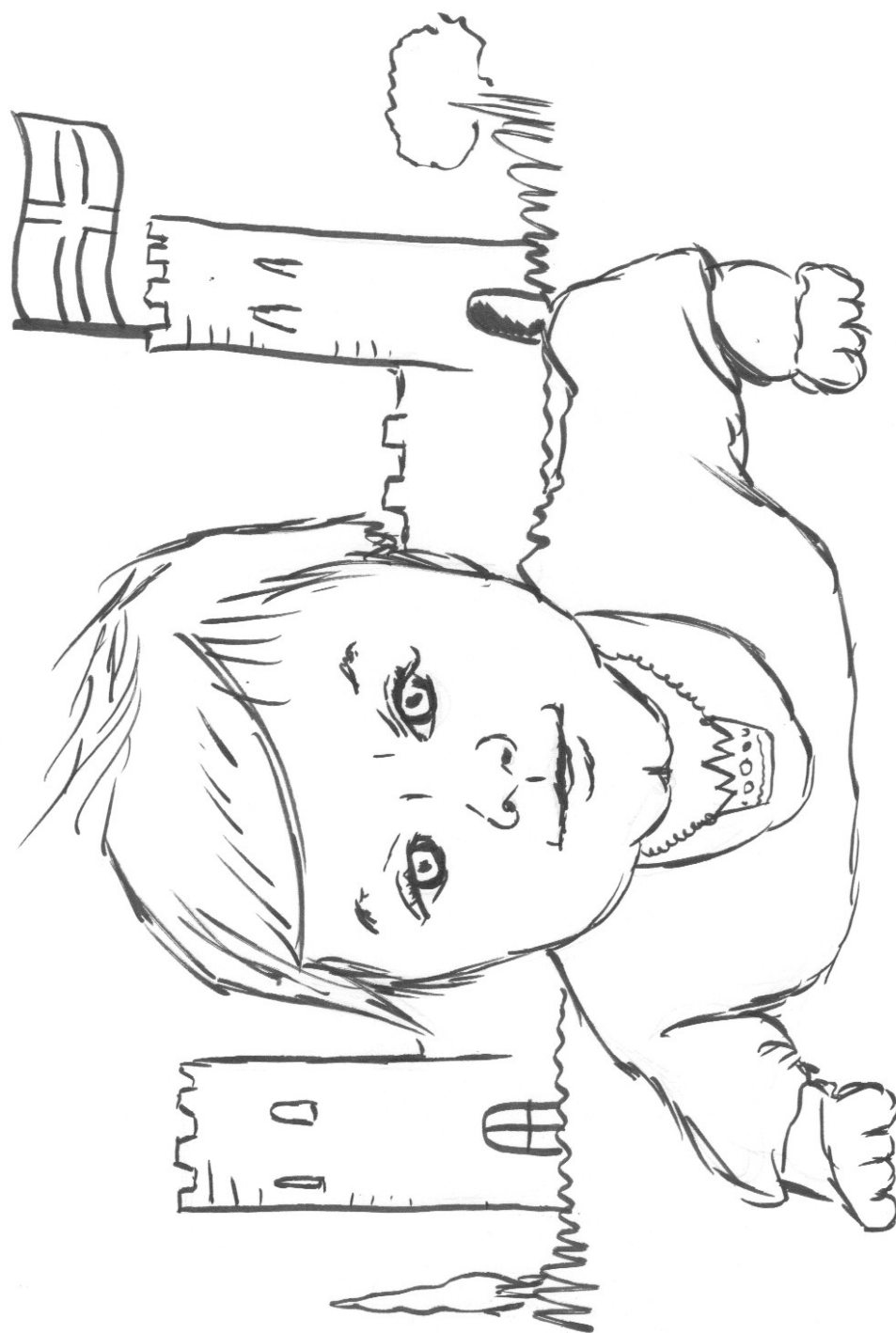
Magnus Haroldson – son of Harold II, the last king of Old England as it was prior to the Norman invasion of 1066

Okolo 1050 roku w zamku w anglosaskiej Anglii urodziło się dziecko...

Magnus Haroldson = syn Harolda II, ostatniego króla niepodległej Anglii, tak jaką była przed inwazją Normanów w roku 1066

A ROYAL BABE IS BORN

Magnus Haroldson – son of the last king of free England



MAGNUS HAROLDSON FAMILY TREE

Born approx 1050, Magnus was almost certainly named after Magnus the Good, king of Norway, who was himself the first to bear that Christian name. Magnus Haroldson can be presumed to have received an education befitting the son of a great nobleman, with the emphasis on gaining military and diplomatic skills, and though he was apparently too young to fight for his father, now king of England, at the Battle of Hastings, he had opportunities to use these skills in the next few years.

Urodzony około 1050 roku Magnus został prawie na pewno nazwany na cześć Magnusa Dobrego, króla Norwegii, który sam jako pierwszy nosił to chrześcijańskie imię. Można przypuszczać, że Magnus Haroldson otrzymał wykształcenie odpowiednie dla syna wielkiego szlachcica, z naciskiem na zdobycie umiejętności wojskowych i dyplomatycznych, i choć najwyraźniej był zbyt młody, by walczyć o swojego ojca, obecnie króla Anglii, w bitwie pod Hastings miał okazję wykorzystać te umiejętności przez kilka następnych lat.

GRANDFATHER Godwin of Wessex (Old English: Godwine; died 15 April 1053) became one of the most powerful earls in England under the Danish king Cnut the Great (King of England from 1016 to 1035) and his successors. Cnut made Godwin the first Earl of Wessex (c. 1020). Godwin was the father of King Harold Godwinson (r. January – October 1066) and of Edith of Wessex, who in 1045 married King Edward the Confessor (r. 1042–1066).

GRANDMOTHER Gytha Thorkelsdóttir (Old English: Gýða Þorkelsdóttir, c. 997 – c. 1069), also called Githa, was a Danish noblewoman. She was the mother of King Harold Godwinson and of Edith of Wessex, queen consort of King Edward the Confessor of England.

FATHER Harold Godwinson (c. 1022 – 14 October 1066), often called Harold II, was the last crowned Anglo-Saxon king of England. Harold reigned from 6 January 1066[1] until his death at the Battle of Hastings, fighting the Norman invaders led by William the Conqueror during the Norman conquest of England. His death marked the end of Anglo-Saxon rule over England. Harold was a powerful earl and member of a prominent Anglo-Saxon family with ties to Cnut the Great. Upon the death of his brother-in-law King Edward the Confessor on 5 January 1066, the Witenagemot convened and chose Harold to succeed; he was the first English monarch to be crowned in Westminster Abbey. In late September, he successfully repelled an invasion by rival claimant Harald Hardrada of Norway before marching his army back south to meet William the Conqueror at Hastings two weeks later.

MOTHER Edith Swan-neck / Eadgifu the Fair (Old English) According to folklore, Edith identified Harold's body after the Battle of Hastings.[5] The body was horribly mutilated after the battle by the Norman army of William the Conqueror, and, despite pleas by Harold's mother, Gytha Thorkelsdóttir, for William to surrender Harold's body for burial, the Norman army refused, even though Harold's mother offered Harold's weight in gold. It was then that Edith the Fair walked through the carnage of the battle so that she might identify Harold by markings on his chest known only to her. It was because of Edith the Fair's identification of Harold's body that Harold was given a Christian burial by the monks at Waltham Abbey.[6] This legend is recounted in the well-known poem by Heinrich Heine, "The Battlefield of Hastings" (1855), which features Edith the Fair (as Edith Swan-Neck) as the main character and claims that the "marks known only to her" were love bites.

SIBLINGS / RODZEŃSTWO

Godwin Edmund Gytha Gunhild Ulf

THE BOY PRINCE WARRIOR

Harold Godwinson, often called Harold II, was the last crowned Anglo-Saxon king of England; he was the first English monarch to be crowned in Westminster Abbey. Harold reigned from 6 January 1066. In late September 1066, he successfully repelled an invasion by rival claimant Harald Hardrada of Norway before marching his army back south to meet William the Conqueror at Hastings two weeks later.

Harold Godwinson, nazywany Haroldem II, był ostatnim koronowanym anglosaskim królem Anglii; był pierwszym angielskim monarchą koronowanym w Katedrze Westminster. Harold rządził od 6 stycznia 1066 r. Pod koniec września z powodzeniem odeparł inwazję rywalizującego pretendenta Haralda Hardrada z Norwegii, po czym dwa tygodnie później wyruszył ze swoją armią na bitwę z Williamem Zdobywcą pod Hastings.

KING HAROLD II ready for battle & 16 year old MAGNUS HAROLDSON



KING HAROLD WALKS INTO BATTLE

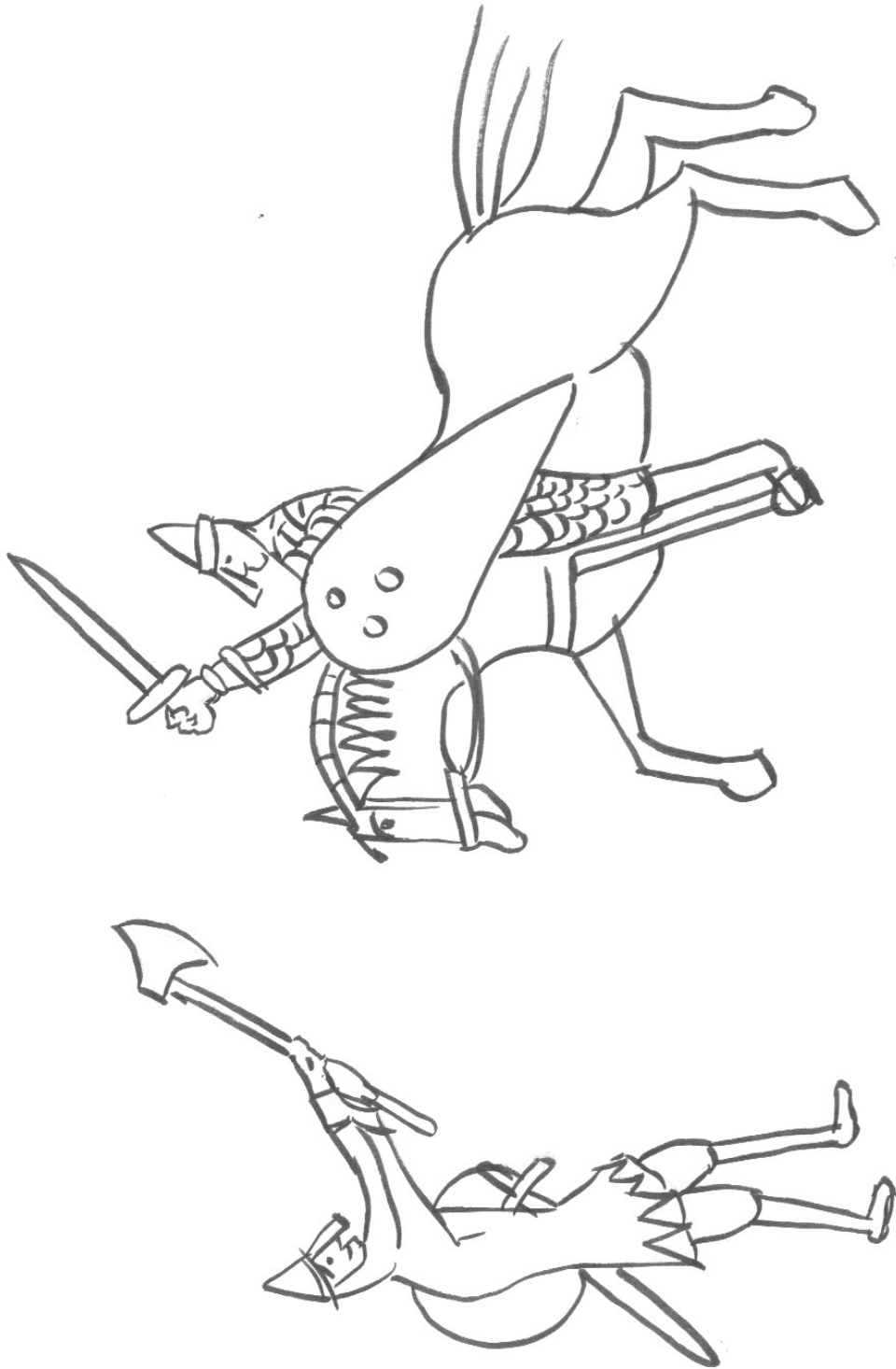
Let us remember that 1000 years ago, Europe was not divided neatly into countries by elected governments. Royal families fought for influence and land, constantly changing the way the map of Europe would look – if such a map existed. It was not enough to be crowned to have power – kings and queens had to fight all the time to retain their lands and wealth... And so King Harold II had to repel a Norwegian invasion, before battling more invading armies on the southern coast of England...

The Normans used horses to attack, while the English army was on foot...

Normanowie używali koni do ataku, podczas gdy armia angielska walczyła pieszo ...

Pamiętajmy, że 1000 lat temu Europa nie była równo podzielona na kraje przez demokratycznie wybrane rządy. Rodziny królewskie walczyły o wpływy i ziemię, nieustannie zmieniając wygląd mapy Europy - gdyby taka mapa istniała. Nie wystarczyło być koronowanym, aby mieć władzę - królowie i królowe musieli cały czas walczyć, aby zachować swoje ziemie i bogactwo ... Dlatego król Harold II musiał odeprzeć inwazję Norwegii, zanim stoczył walkę z kolejnymi najeźdźcami na południowym wybrzeżu Anglii...

KING HAROLD WALKS INTO BATTLE AT HASTINGS 1066



ESCAPE TO DENMARK VIA IRELAND

A tragedy! King Harold II is killed at the Battle of Hastings, leaving our teenage Prince Magnus an orphan with no father and no country to live and rule in...

In the space of a few days, our sixteen year old Prince Magnus Haroldson not only loses his dad... he loses his homeland – England – and is forced to escape to Ireland to avoid being captured and killed by the Norman invaders now occupying his kingdom.

Tragedia! Król Harold II zostaje zabity w bitwie pod Hastings, pozostawiając naszego nastoletniego księcia Magnusa sierotą bez ojca i kraju, w którym mógłby żyć i rządzić ...

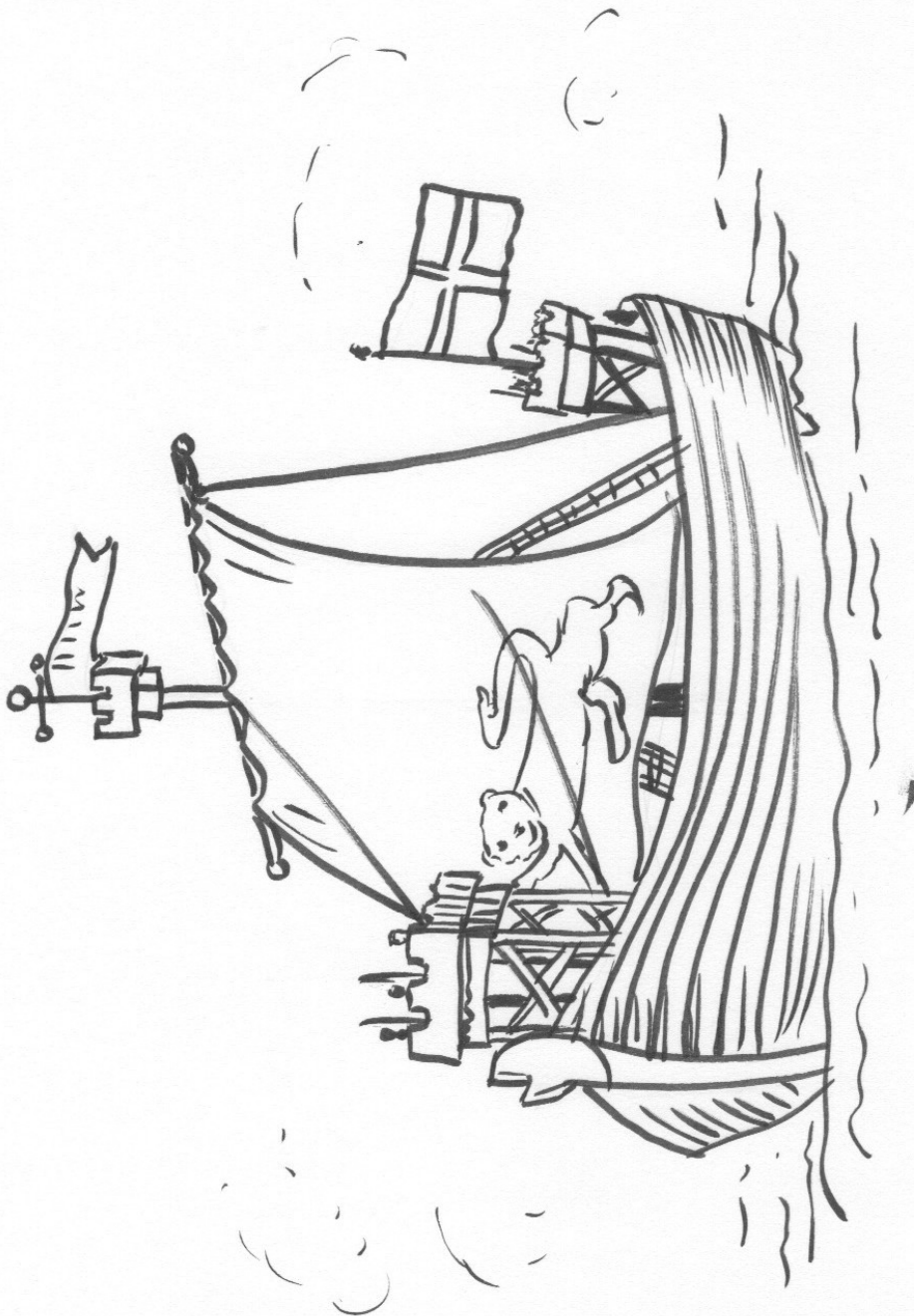
W ciągu kilku dni nasz szesnastoletni książę Magnus Haroldson nie tylko traci ojca ... traci także swą ojczyznę - Anglię - i jest zmuszony uciec do Irlandii, aby uniknąć porwania przez normańskich najeźdźców, którzy teraz okupują jego Królestwo.

After the tragedy at Hastings, leading to the death of Harold II, Magnus and his brothers found shelter in Ireland. They were unable to recover their father's English crown and throne captured by the Normans.

Po klęsce pod Hastings, w której zginął Harold II, Magnus i jego bracia znaleźli schronienie w Irlandii. Nie byli jednak w stanie odzyskać tronu Anglii utraconego przez ojca.

ESCAPE TO DENMARK VIA IRELAND

Prince Magnus and his siblings sailing to Ireland and then Denmark



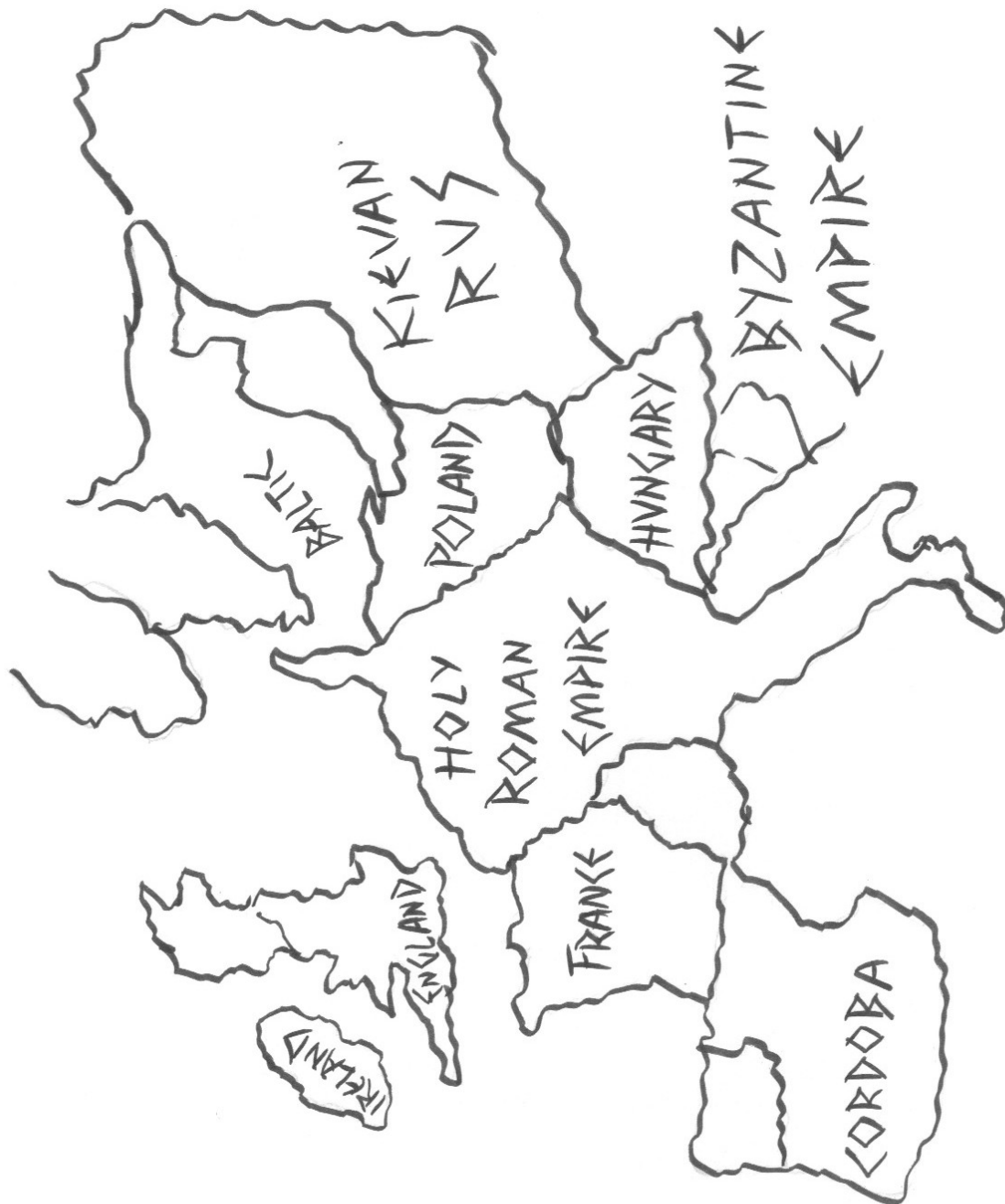
THE WORLD 1000 YEARS AGO

Let us remember that 1000 years ago, the people of Europe had not yet discovered and travelled widely to America and Asia. No one knew about the existence of Japan or Australia. Magnus would come to travel all over Europe as it was 1000 years ago, which was all we people of Europe knew of the world back then.

Pamiętajmy, że 1000 lat temu Europejczycy jeszcze nie odkryli i nie podróżowali po Ameryce i Azji. Nikt nie wiedział o istnieniu Japonii czy Australii. Magnus był zmuszony podróżować po Europie, takiej jak była 1000 lat temu, a to było wszystko, co my, Europejczycy, wiedzieliśmy wtedy o świecie.

THE WORLD 1000 YEARS AGO

Draw the journey Magnus made from England to Ireland, and then to Denmark and Poland



PRINCE MAGNUS SAILS TO RECLAIM THE ENGLISH THRONE

Three years after the death of his father, in the year 1069 the 19 year old Magnus organised armies to sail back to England from Denmark to reclaim his throne. And of course to avenge the death of his father King Harold II of England.

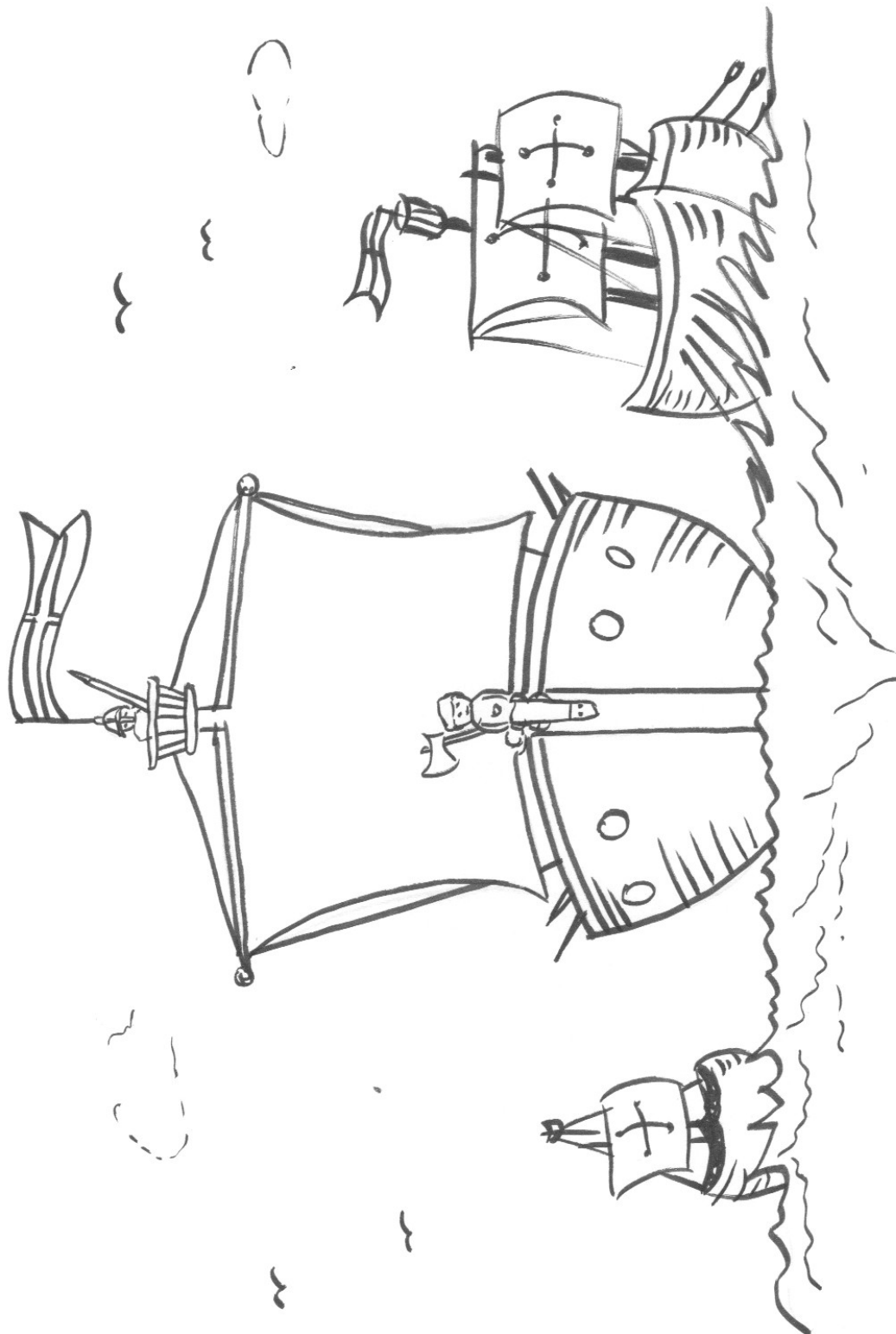
During his journeys, he visited Poland, and the Polish prince Bolesław the Brave (who would become the first ever King of Poland) agreed to wealthy residents of Pomerania (northern Poland) to allow their knights to sail with him and fight back home in England. Having failed to defeat the Normans, young Magnus returned to Poland...

W swych podróżach odwiedził także południowe wybrzeże Bałtyku. Polski książę Bolesław Śmiały nie wziął udziału w wyprawie, ale zezwolił na to polskim możnym z Pomorza. Duński król zgodził się udzielić braciom pomocy. Na Anglię wyprawiała się flota duńska wraz z sojusznikami. Jak podaje kronikarz Orderyk Vitalis (na ogół wiarygodny) wśród sojuszników Duńczyków i Anglików byli Polacy, Fryzowie, Saksończycy i Lucice.

Po nieudanej wyprawie, Magnus znowu znalazł się w Polsce. W 1074 roku jego siostra Gytha poślubiła księcia ruskiego Włodzimierza Monomacha. Jedynym źródłem mówiącym o nim w tamtym okresie jest „Kronika polska” Galla Anonima. Mnich z Wenecji wspomina o Magnusie pod rokiem 1093.

PRINCE MAGNUS SAILS FROM DENMARK TO ENGLAND

Polish knights are aboard his ships, ready to help Magnus do battle



THE PRINCE IN EXILE

Alas, his mission failed and he had to return to seek a new home... among the many kingdoms of the known World of the time.

Having fought alongside knights from Polish Pomerania, young Prince Magnus sided with King Boleslaw III Wrymouth, while in 1074 his sister Gytha married the Ruthenian prince Vladimir II Monomakh, who reigned as Grand Prince of Kievan Rus' from 1113 to 1125. He is considered a saint in the Eastern Orthodox Church and is celebrated on May 6.

The only source mentioning him at that time is the "Polish Chronicle" by Gallus Anonymus, a monk from Venice, who mentions Magnus in the year 1093 in his *Gesta principum Polonorum* (Deeds of the Princes of the Poles). He lists him as the Duke of Wrocław, who, by virtue of his function, was subject only to the palatine and the prince.

KSIĄŻĘ MAGNUS ZOSTAJE KOMESEM WROCŁAWIA

Niestety, jego misja nie powiodła się i musiał powrócić, aby szukać nowego domu ... wśród wielu królestw znanego wówczas świata.

Walcząc u boku rycerzy z Pomorza Polskiego, młody książę Magnus stanął po stronie króla Bolesława III Krzywoustego, a w 1074 r. jego siostra Gytha poślubiła księcia ruskiego Włodzimierza II Monomacha, który panował jako wielki książę Rusi Kijowskiej od 1113 do 1125 roku.

Jedynym źródłem wymieniającym go w tamtym czasie jest „Kronika polska” Galla Anonima, mnicha z Wenecji, który wspomina Magnusa w 1093 r. W swoim *Gesta principum Polonorum* (Czyny książąt Polaków) wymienia go jako komesa wrocławskiego, który z racji pełnionej funkcji podlegał tylko palatynowi i księciu.



MAGNUS BECOMES THE DUKE OF BRESLAU

The year 1093 sees a rebellion in Silesia, and Magnus is forced to leave Breslau / Wrocław, having sided with the powerful clan Abdank. In 1097, they changed allegiances and sided with Boleslaw the Wrymouth. This was a time of many local wars, as Polish nobles fought for power and lands.

W 1093 roku na Śląsku dochodzi do buntu, a Magnus zostaje zmuszony do opuszczenia Wrocławia po stronie potężnego klanu Awdańców. W 1097 r. zmienili sojusze i stanęli po stronie Bolesława Krzywoustego. Był to czas wielu lokalnych wojen, gdy polska szlachta walczyła o władzę i ziemię.

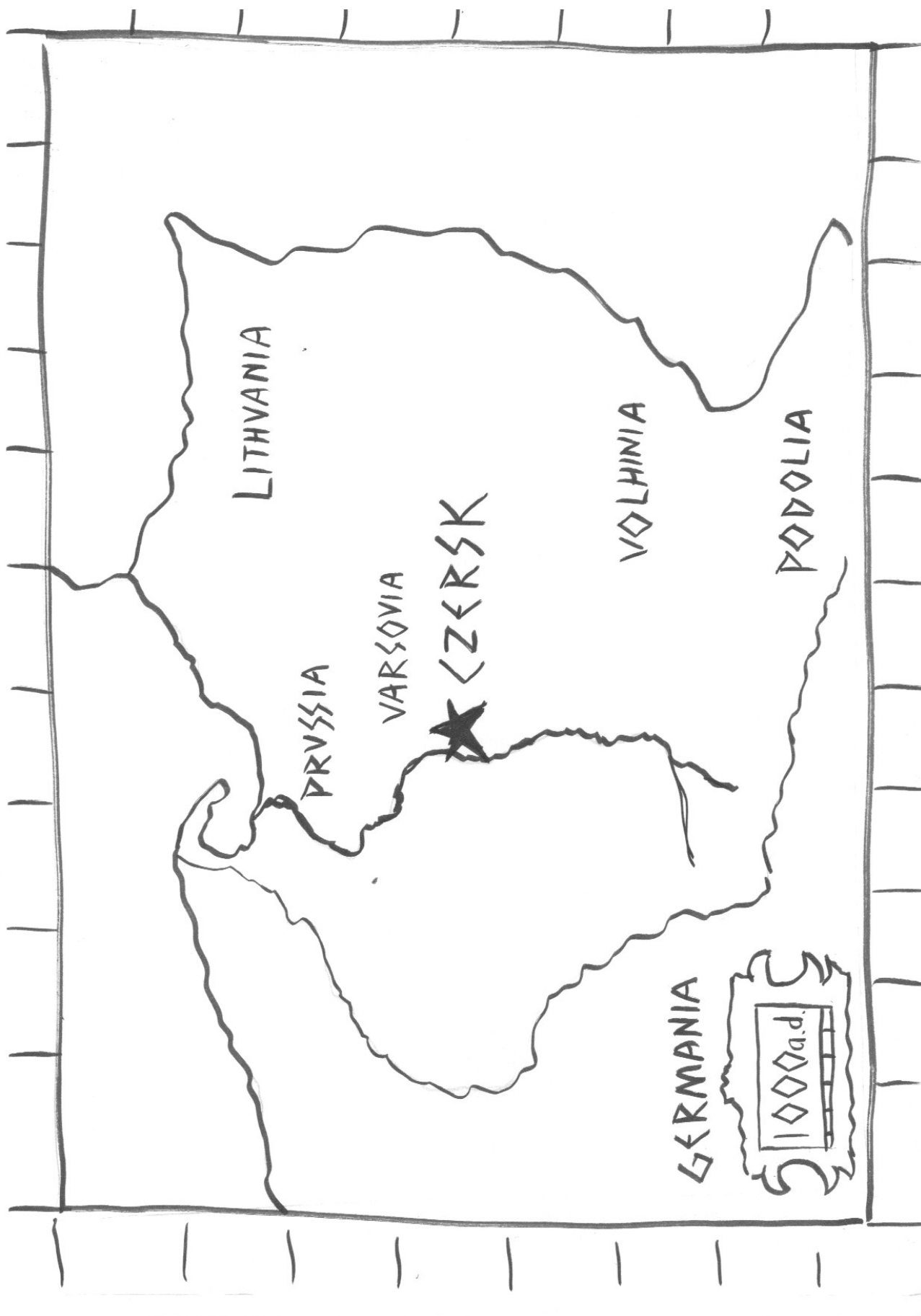
MAGNUS DUKE OF BRESLAU



MAGNUS BECOMES THE DUKE OF CZERSK

King Boleslaw the Wrymouth appointed Magnus Duke of Mazovia (central Poland), and sent him to rule in the stronghold of Czersk overlooking the river Vistula. His mission was to protect Mazovian plains from invasions by the pagan Pomerian warriors. Magnus' role was also to support Simon the Bishop of Płock. He Co-founded the building of a Roman temple in the earth and wood fortress which would in time become Castle Czersk.

Bolesław Krzywousty nadał mu urząd komesa Mazowsza. Rezydował od tej pory w grodzie w Czersku. Do jego zadań należało m.in. zabezpieczenie Mazowsza przed najazdami pogańskich Pomorzan. Magnus wspierał również biskupa płockiego Szymona. Współfinansował budowę romańskiej świątyni na zamku w Czersku. Królewicz Haroldson, syn ostatniego anglosaskiego króla Anglii zmarł po 1109 roku (dokładnej daty nie znamy).



THE GREEN WYVERN 1000 MILES FROM HOME

In the year 1966- exactly 900 years after the death of King Harold II – archeologists discovered a medieval grave close to the Roman temple in Czersk castle. The grave contained a coffin reinforced with iron, and in it was the skeleton of a man with a sword and spear. At his feet, according to Scandinavian tradition, there were two bronze bowls and a wooden bucket. The buried knight wore a gold signet ring on his left hand. He still had all his own teeth, and had likely lived long past the age of 40 (which was quite old at the time). Considering he was also tall for the time – at six feet in height – there is all likelihood that this was the grave of Magnus Haroldson.

The fact that today the Czersk coat of arms is a green dragon called the wyvern, which was the official coat of arms of the lords of Wessex in England – further supports the theory that Czersk was home to the son of the last free king of England.

W 1966 roku archeolodzy odkryli w pobliżu romańskiej świątyni w Czersku średniowieczny grób. Znaleziono w nim trumnę okutą żelazem w środku której znajdował się szkielet mężczyzny z mieczem i włócznią. U jego stóp, zgodnie ze skandynawskim zwyczajem, znajdowały się dwie brązowe misy i drewniane wiaderko. Na lewej dłoni widniał złoty pierścień. Ułożenie ciała wskazywało na rycerza. W czaszce zachowało się kompletne uzębienie. Wiek pochowanego ustalono na 55-60 lat, wzrost na 1,80 m. Istnieje bardzo duże prawdopodobieństwo, że jest to grób Magnusa Haroldsona.

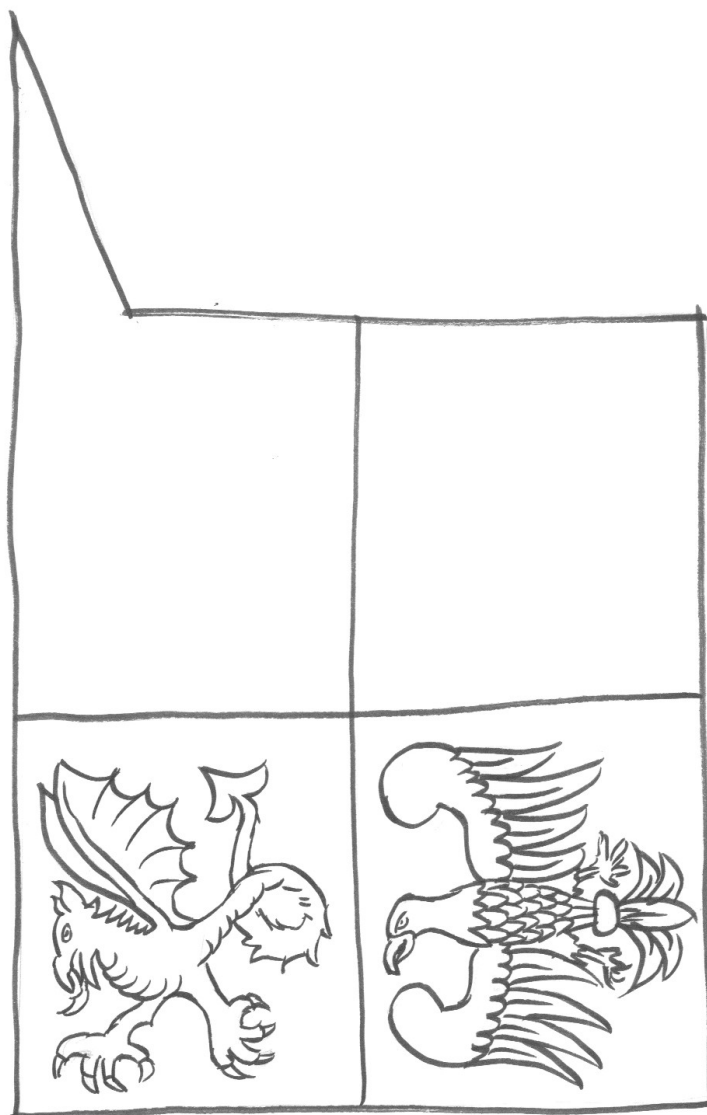
This mythological creature is of pagan origin when the dragon was the bringer of death and the serpent the symbol of guile. In its final form the ferocity of the dragon (body) is combined with the cunning of the serpent (barbed tail) and the speed of the eagle (legs and feet).

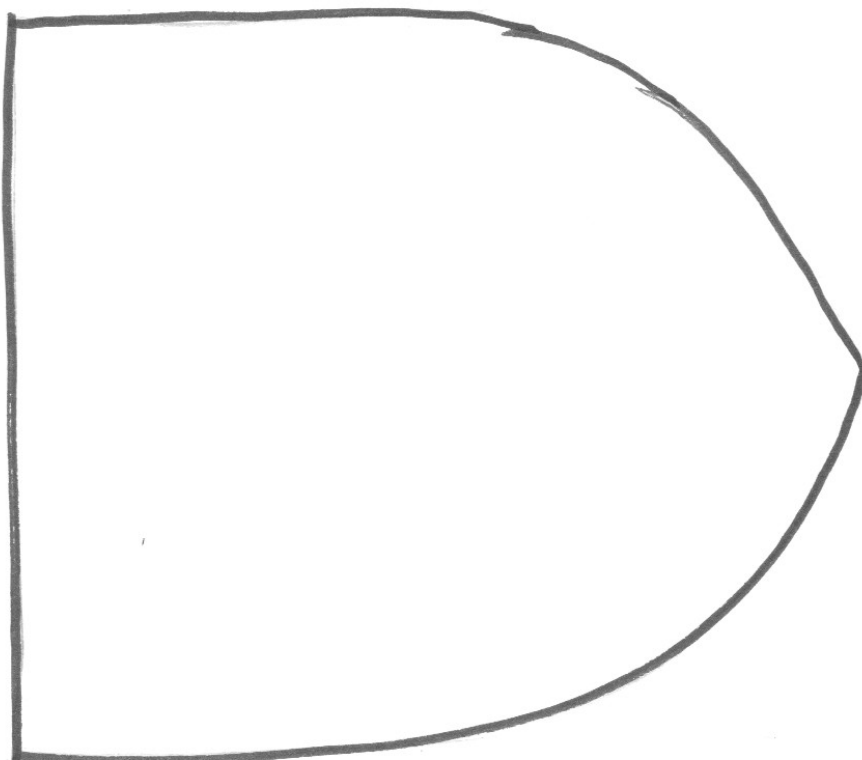
It became the emblem of the Wessex kings, Alfred the Great carried it on his battle standard and King Harold fell under it in 1066. It can be seen on the Bayeux Tapestry where it depicts the death of Harold. At this time Wessex was all the land lying approximately south of the Thames and the Bristol Avon.

To mitologiczne stworzenie jest pochodzenia pogańskiego, kiedy smok był zwiastunem śmierci, a wąż był symbolem podstępny. W swojej ostatecznej postaci zaciekłość smoka (ciało) łączy się z przebiegłością węża (kolczasty ogon) i szybkością orła (nogi i stopy).

Stał się symbolem królów Wessex, Alfred Wielki nosił go na swoim sztandarem bojowym, a król Harold spadł pod nim w 1066 roku. Można go zobaczyć na Gobelinie z Bayeux, gdzie przedstawia śmierć Harolda. W tym czasie Wessex był krajem leżącym mniej więcej na południe od Tamizy i Bristol Avon.

THE MYSTERY OF CZERSK CASTLE



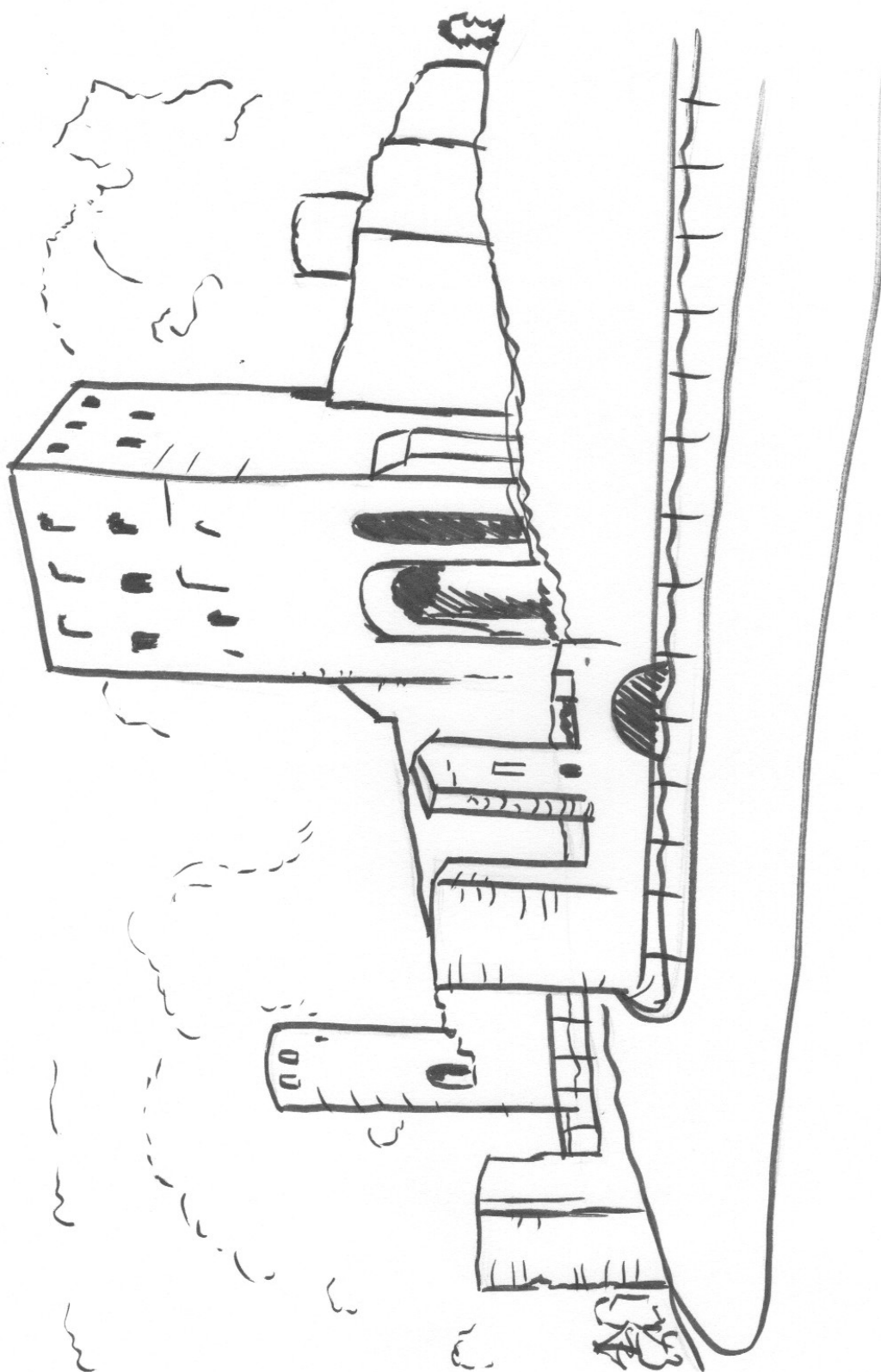


CZERSK & MAGNUSZEW OF TODAY 2020

Czersk castle

Today, Czersk is a small village on the hills overlooking the Mazovian plains and the river Vistula – the last unregulated major river in Europe today.

Nazwa miejscowości wywodzi się od imienia Magnusa przywódcy buntu na Śląsku, palatyna Zbigniewa – syna księcia Władysława Hermana. Magnus, prawdopodobnie po podziale ziem przez Władysława Hermana między synów, był również komesem czerskim. To jedynie strzępy niepotwierdzonych na piśmie informacji. Dziś bardzo niewiele wiemy co działo się w Magnuszewie od jego początków do czasów potwierdzonych w pierwszych namacalnych aktach.



Czersk a wyspy Brytyjskie

Smok, jako symbol wartości pozytywnych został zaakceptowany w Polsce tylko przez książąt czerskich. Najpierw jako herb osobisty Trojdena I, później jako herb Księstwa Czerskiego, następnie pojawia się na pieczęciach Siemowita III, Kazimierza I, jak i ostatniego z Piastów mazowieckich Janusza III. Smok pojawia się także na monetach bitych przez książąt czerskich.²¹ W Czersku, podobnie jak na Wyspach Brytyjskich, symbolem władcy staje się wyvern.

Na kontynencie Europejskim, poza Czerskiem i wyspami Brytyjskimi, nigdzie w okresie średniowiecza władca nie jest utożsamiany ze smakiem.

Oprócz symboliki chrześcijańskiej, smok pojawia się także w legendach. Możemy tutaj podać Pieśń o Nibelungach czy podania Wikingów. Jednak i tam smoki są kojarzone negatywnie. W mitologii germańskiej i skandynawskiej smoki należą do świata podziemi, są utożsamiane ze strażnikami skarbów. W legendzie o Sigurdzie, Fafnir zabił własnego ojca aby zdobyć skarb Andvariego, za swój czyn Fafnir zamienia się w smoka aby pilnować skarbu.²² Ciekawym zjawiskiem jest przejmowanie przez smokobójców pewnych cech smoka. Zygryd zabijając smoka pilnującego skarbów Nibelungów (Pieśń o Nibelungach) obmywa się w jego krwi i zyskuje odporność na ciosy, Sigurd pije krew (lub zjada serce)²³ Fafnira, zyskując zdolność rozumienia ptaków. Widzimy więc, że smok nie tylko w symbolice chrześcijańskiej ma konotacje jednoznacznie negatywne, ale także w kulturze świeckiej.²⁴ Tak więc Trojden I (a za nim jego następcy), umieszczając smoka w swoim herbie, musi mieć pewność, że będzie on odczytywany zgodnie z zamysłem władcy, czyli należy przyjąć że recepcja legend arturiańskich na ziemiach polskich nastąpiła w takim stopniu, że smok w herbie książąt czerskich jednoznacznie przywołał na myśl smoka-Artura, a nie smoka-szatana czy germańskiego smoka ze świata podziemi lub słowiańskiego smoka ludojada, zagrażającego słońcu.

Czytaj więcej: <https://histmag.org/Smok-i-miecz-w-heraldyce-Piastow-a-krol-Artur-2468>

Czersk and the British Isles

The dragon as a symbol of positive values was accepted in Poland only by the Dukes of Czersk. First, as the personal coat of arms of Trojden I, then as the coat of arms of the Duchy of Czersk, then it appears on the seals of Siemowit III, Kazimierz I, and the last of the Mazovian Piasts, Janusz III. The dragon also appears on coins minted by the Czersk dukes.²¹ In Czersk, like in the British Isles, the wyvern becomes the symbol of the ruler.

On the European continent, apart from Czersk and the British Isles, nowhere in the Middle Ages is a ruler identified with a dragon.

In addition to Christian symbolism, the dragon also appears in legends. We can give here the Song of the Nibelungs or the Vikings' tales. However, dragons are also negatively

associated there. In Germanic and Scandinavian mythology, dragons belong to the underworld, they are identified with treasure keepers. In the legend of Sigurd, Fafnir killed his own father to get Andvari's treasure, for his act Fafnir turns into a dragon to guard the treasure.²² An interesting phenomenon is that dragonslayers take over certain traits of a dragon. Siegfried kills the dragon guarding the treasures of the Nibelungen (Song of the Nibelungs), washing his blood and gains resistance to blows, Sigurd drinks the blood (or eats the heart) ²³ of Fafnir, gaining the ability to understand birds. Thus, we can see that the dragon not only has negative connotations in Christian symbolism, but also in secular culture.²⁴ Thus, Trojden I (and his successors after him), when placing the dragon in his coat of arms, must be sure that it will be read in accordance with the intention of the ruler, i.e. it should be assumed that the reception of Arthurian legends in Poland took place to such an extent that the dragon in the coat of arms of the Czersk dukes clearly resembled the dragon-Arthur, and not the dragon-satan or the Germanic dragon from the underworld or the Slavic man-eater dragon, threatening the sun .

Read more: <https://histmag.org/Smok-i-miecz-w-heraldyce-Piastow-a-krol-Artur-2468>